habuit paradiſum eſſentialiꝰ que eſt videre deũ
Moraliter credo ꝙ quilibet veſtrũ iſto mo=
do vellet habere paradiſum inueniendo ipm nõ
curando de bona vita nec ꝺ penitentia. ſed viue
re ad libitũ dicendo. ſicut deus pepercit latroni
ſic et mihi. Nota quomõ in tota ſcriptura nõ le=
gitur de aliquo q̃ male vixerit et bonũ finem ha=
buerit niſi de latrone. rationẽ quã aſſignant do=
ctores aliqui deuoti quare latro q̃ erat ſuſpẽſus
a dextris chriſti fuit conuerſus et nõ ille q̃ erat a
ſiniſtris. fuit vmbra brachij chriſti que ipſum te=
tigit Hic quomõ crux xp̃i erat altior ac ſi chriſtꝰ
fuiſſet capitaneus latronũ . que vmbra fuit tãte
virtutis ꝙ ipm illuminauit. Nec mirũ ſi vmbra
petri erat tante ꝟtutis ꝙ ſanabat infirmos. vt le
gitur Actu. v. Ideo ꝑ locũ a minori arguendo.
eſt tamen ꝓphetia ad hoc Ozee. xiiij. Sedentes
in vmbra eius viuent. ſumus ergo ſtulti. qꝛ hoc
miraculũ ſolũ ſemel fuit factũ et nos cogitamuſ
et nobis euenire. Multa alia miracula legũtur
de chriſto. ſed de iſta materia nõ legitur niſi iſtꝺ
Ideo caueatis vobis ne accidat vobis ſicut mi
ſiti ſtulto. Hic ꝑabolã de rege qui edificauit no=
bilem ciuitatẽ quã voluit populare ſolũ de ꝑſo
nis generoſis qui fecit ꝑ̃conizare ꝙ cuicunqꝫ ge
neroſo venienti. et in ciuitate habitare volẽti ip
ſe daret ſibi pulcrã domum et bonã ꝓuiſionem.
Duo milites ſocij audita ꝑ̃conizatione voluerꝰt
ire ad dictã citatẽ ad habitãdũ Unꝰ ꝑauit ſe bñ
et ornauit ſe et recepit ſibi neceſſaria pro itinere.
Alius noluit aliquid recipere ꝓ expenſis ſperãſ
et confidens ꝙ in via inueniret burſam plenam
pecunijs. Cui dixit alter. Non confidas de hoc.
qꝛ rariſſime contingit inuenire burſam cũ pecu=
nia in via. ſed ille nõ curauit verba iſtius. vñ po
ſtea in via habuit vendere equũ et veſtes ⁊c̃. nũ
quid iudicatis iſtuꝫ fuiſſe ſtultũ? vere ſic ſtultus
fuit. Hic rex potentiſſimus eſt dominꝰ ih̃s xp̃s.
qui eſt rex regũ ⁊ dñs dominantiũ. Apoca. xix.
qui edificauit nobilem ciuitatẽ ꝑadiſi. ꝺ qua da
uid. Glioſa dicta ſunt de te ciui. dei. ꝑ̃s. lxxxvj
quã vult populare ſolũ de ꝑſonis nobilibus ſcꝫ
de ſanctis iuſtis et bonis. De hac fecit legẽ et ꝑ̃=
conizationẽ. Preecones fuerũt ap̃li et predicato
reſ. duo milites ſunt ſtatus gentiũ. ſcꝫ eccleſiaſti
corũ et laicoꝝ qui vadunt ad paradiſum. quorũ
vnus portat ſecũ ⁊ recipit expenſas ꝓ via. ſ. de=
cem florenos. i. obſeruãtiã decẽ ꝑ̃ceptoꝝ. vꝰl. xij
florenos. i. xij. oꝑa penitentialia q̃ ſufficiunt pro
via. Primũ eſt peccatoꝝ cognitio. Scdꝫ cordis
ꝯtritio. Tertiũ emendandi ꝓpoſitũ. Quartum
male ſocietatis vitatio. Quintũ oris confeſſio.
Sextũ corpis afflictio. Septimũ humilis oratõ
Octauũ elemoſynarũ largitio. Nonũ debitorũ
reſtitutio. Decimũ iniuriarũ remiſſio. Undeci=
mũ fame repatio. Duodecimũ euchariſtie com=
munio. Qui has pecunias hꝫ i burſa cõſcie. tali
dicet rex in porta ciuitatis. euge ſue bone ⁊ fidẽ
lis intra in gaudiũ dñi tui. Matth. xxv. Alius
qui nõ vult recipe pniam dicẽdo. ſicut deus pe
percit latroni ita mihi. q̃a et deus miſericors eſt
nunc ſicut tũc ⁊c̃. hoc eſt dicere nõ curo de expẽ
ſis. qꝛ ego inueniã burſaꝫ ⁊c̃. ſ. miſcdiaꝫ dei. Sꝫ
nõ ſꝑ euenit ita. cui dicet xp̃us in porta ciuitati.
Seruũ inutilẽ eicite in tenebraſ exᷓiores ibi erit
fletus et ſtridor dentiũ. Matthei. xxv. Si dici
tur religioſo iuueni quo itis. rñdet. ad paradiſũ
et quando queriꝰ portatis expenſas ſtati reſpõ
det qñ ero ſenex inueniã burſam plenã. Idem ꝺ
ꝑ̃sbytero ⁊ laico. faciamus ergo oꝑa bona xp̃ia=
ni alias nõ intrabimus Matthei. vij. Non oĩs
qui dicit mihi dñe dñe intrabit in regnũ celorũ.
ergo dum tp̃s habemꝰ operemur bonũ. Galꝰ. v.

Feria quarta. Sermo ſcd̃s.

PRopter ſcelꝰ po=

puli mei ꝑcuſſi eũ. Eſai. liij. In ꝑ̃ſen=
ti ſermone volo declarare aliquas vti
litates paſſionis chriſti. qꝛ hoc requirit tempuſ
et thema ꝓpoſitũ. Pro huius verbi declaratio
ne ⁊ materie ꝑ̃dicande introductione. Sciendũ
ꝙ regula eſt generalis ⁊ certa et vera in ſctã the
ologia. qꝛ omnia mala pene ſunt a deo. ſecus de
malis culpe. qꝛ deus nec poteſt peccare. ſed om=
nia mala penalia facit deus ſicut infirmitateſ do
lores tribulationes mortalitates ⁊c̃. Quicq̃d eſt
ergo pene eſt a deo. ⁊ quicquid eſt ibi culpe eſt a
creatura. et ratio quare mala pene ſunt a deo. ꝑ
noſtra vtilitate ad ſanandũ ⁊ curandũ aĩas no
ſtras. Non credatis nec intelligatis ꝙ deus letẽ
tur vel gaudeat de noſtris malis penalibus. ſic
nec medicꝰ letatur quãdo dat purgationẽ ama=
ram. ſic nec deus quando dat doloroſas penas
ſeu purgationes amaras infirmitatũ. ideo opor
tet ſuſtinere patienter. qꝛ ſic ſananꝰ vulnera pec
catorũ. Hic contra illos qui impatienꝰ ſuſcipiũt
mala penalia. ideo nõ curanꝰ ſed damnanꝰ a do
ꝓpter eorum impatientiã ⁊ murmur cõtra deũ.
de quo dicit Eſai. in ꝑſona dei. Ego dñs et non
eſt alter formans lucem et creans tenebras. faci
ens pacem ⁊ creans malũ ego dñs faciens omia
hec Eſai. xlv. Iteꝫ Amos. iij. Si erit malũ in ci
uitate quod fecerit dominꝰ. iterrogatiue. quaſi
dicat nõ. Itẽ Eccꝰl. xj. Bona ⁊ mala vita ⁊ mors
pauptas ⁊ honeſtas a deo ſunt Ex iſta reſpõſio
ne ſancte ꝑſone que hñt aliqꝺ malũ pene ꝯfortã
do ſe totũ deo attribuũt. vt pꝫ Iob. j. Qui poſt=
q̃ꝫ oĩa bona ſua ꝑdidit ꝯſolando ſeipm dixit. do
minus dedit dominus abſtulit ſicut dño placu/
it. ita factũ eſt. Cũ tñ dicit textꝰ ꝙ illa mala fece=
rũt ſathanas ⁊ inimici Iob qꝺ totũ attribuebat
deo ſciens ꝙ omnia mala ſunt a deo. qꝛ dyabolꝰ
et inimici ſolũ erant cauſe inſtrumentales. idem
debetis vos facere in veſtris tribulatiõibꝰ cogi=

tando quō ſunt a deo iſte tribulatōnes. pctā vo
et defectus ſunt a nobis. iō de illis debemꝰ dole
re ⁊ triſtari. Ad ꝓpoſitū de paſſiōe xp̄i ꝯſideran
da ſunt duo. ſ. culpa ⁊ pena. Culpa fuit iude pro
ditoris iudeoꝝ et pylati. ſed pena fuit a deo pro
medicina peccatoꝝ noſtroꝝ. hoc dicit deꝰ pater
in themate. ꝓpter ſcelus populi mei. ſ. ſanandū
ꝑcuſſi eū patet thema. Et quō paſſio xp̄i q̄ntum
ad penā fuit ordinata a deo patre. Inueni in ſa=
cra ſcripturaꝙ paſſio xp̄i eſt optima medicia cō
tra peccata iuxta tres ſpecies medicie quas me/
dici faciunt. ſcꝫ

¶ Medicina curatiua.

¶ Medicina confortatiua.

¶ Medicina preſeruatiua.

Et ꝓ qualibet iſtarū dicit thema. ꝓpter ſcelus.
Q̄tū ad primū dico ꝙ paſſio xp̄i fuit medicina
curatiua peccatoꝝ noſtroꝝ. qꝛ ſm doctrinā Au
guſtini nunꝙ̄ ante paſſionē xp̄i nec poſt fuit ali=
quis curatꝰ a pctis niſi ex paſſione xp̄i. Si dica=
tur ⁊ quō añ qꝛ nōdū erat facta? Rn̄deo ꝙ ſicut
mō paſſio xp̄i ſaluat a peccatis ex fide quam ha
bemꝰ de paſſione chriſti facta. ſic antiquitus ſal
uabant̄ a peccatis ex fide paſſionis xp̄i fiēda. qđ
notatur Matthei. xxj. vbi legit̄ ꝙ qui p̄ibāt. ſ.
añ xp̄m. ⁊ qui ſequebant̄ oēs clamabāt oſanna
filio dauid. q̄ preibant vt adam noe abraā ⁊c̄. et
q̄ ſequebant̄ vt nos om̄s habemꝰ ſaluationeꝫ ⁊
ſanitatē a paſſione xp̄i. De hac nota figurā Nu
meri. xxj. de ſerpente eneo facto a moyſe đ man=
dato dn̄i dei ꝓ medicina curatiua a morſibꝰ In
quo patet ꝙ iudei añ paſſionē ꝑ mille ⁊ quingē=
tos annos iā adorabant crucē. Quia a ſerpēte q̄
temptauit euā pctā in hūc mundū intrauerūt. et
morſus illoꝝ ſerpentū in deſerto figurabat mor
ſus temptationū demonuꝫ. ideo ſi aliq̄s ſentit ſe
morderi a ſerpente leuiathan ꝑ ſupbiā pompaꝫ
⁊c̄. ſi vult curari reſpiciat xp̄m oculis mentis hu
militer in cruce pendentē. iſto mō curabit̄ a pla/
ga ſupbie. iuxta illud Philip. ij. hoc ſentite i vo
bis qđ in xp̄o ih̄u ſuple fuit. Ideꝫ đ ſerpēte mā
mona ꝑ auaritiam reſpice xp̄m nudū ⁊ paupem
in cruce pēdētē. ideo dicit̄ Michee. j. Sup hoc
plāgā et vlulabo vadā ſpoliatus ⁊ nudus. Sup
hoc facto. ſ. paſſionis xp̄i plangā. ſ. auaritiā me=
am. vlulabo. ſ. reſtituendo. ⁊ ꝑ conſequens ince
dam ſpoliatus et nudus. Idem de morſu ſerpē
tis aſmodei ꝑ luxuriā aſpiciat xp̄um cruentatuꝫ
in cruce pendentē. Eſa. j. A plāta pedis vſq; ad
verticem nō eſt in eo ſanitas. Et dices dn̄e. No=
lo delectationes in corpe meo. qꝛ vos dn̄e ꝓ me
tot dolores ſuſtinuiſtis in corpe veſtro. Idem đ
morſu ſerpentis beelphegor ꝑ gulā Reſpice cri
ſtum in cruce pendentē quō fuit paſſus ſitim ⁊ q̄
liter fuit felle et a ceto potatus. Idem de morſu
ſerpētis baalberit ꝑ irā. reſpice xp̄m in cruce pē
dentē quō orauit ꝓ crucifixoribꝰ d. Pater igno

ſce illis. qꝛ neſciūt quid faciunt Idē de ſerpente
aſtaroth ꝑ accidiā aſpice xp̄m in cruce quātā ha
buit diligentiā in oratione quā fecit qꝛ decē. p̄s.
dixit. vt dicit beatus Hiero. ſ. centū. l. verſus. q̄
inſipce ſerpentē eneū. i. xp̄m. Q̄m ſicut ſerpens
eneus habebat formā ſerpētis ⁊ nullū habebat
venenū. Sic xp̄s eſt homo verus ſed nō habuit
venenū peccati. qꝛ venit in ſimilitudineꝫ carnis
ſed nō in carne peccati. Idē de pctō inuidie. Re
ſpice xp̄m in cruce pendentē ꝓpter charitateꝫ ⁊
amorē noſtrū. ideo dicit ipſe. Hoc eſt p̄ceptū me
um vt diligatis inuicē ſicut dilexi vos. Ioh. xv
Ecce quō paſſio xp̄i eſt medicina curatiua pctō
rū noſtroꝝ. autoritas Ioh. iij. Sicut moyſes ex
altauit ſerpentē i deſerto. ita exaltari oꝑtet filiū
hoīs vt omnis q̄ viuit et credit in eū non pereat
ſꝫ habeat vitā eternā. iō. j. petri. iij. chriſtꝰ ſemel
ꝓ peccatis noſtris. ſ. curandis mortuus eſt. iđo
dicit deus pater i themate. ꝓpter ſcelus ⁊c̄. Di
co ſcđo ꝙ paſſio xp̄i eſt medicina ꝯfortatia. q̄m
ſicut boni medici dant medicinas ad ꝯfortandū
ſanos. ſic paſſio xp̄i nō ſolū eſt infirmis ex pecca
tis medicina curatiua ſed etiaꝫ ſanis. i. iuſtis bo
nis ⁊ ꝑfectis ꝑſonis medicina ꝯfortatiua vt ſint
fortes contra tēptatiōes đ hac nota figurā Exo
di. xv. vbi legit̄ de aquis marach. de quibus cū
nō poſſent bibere filij iſrael ꝓpter amaritudineꝫ
moyſes orauit dn̄m. Qui oſtendit ſibi lignuꝫ di
cens ꝙ ip̄m mitteret in aquas. Quod cū miſiſſꝫ
aq̄s in dulcedinē verſe ſunt dicit textus. Hō fi
gura fuit paſſionis xp̄i. qꝛ aqua marach. i. ama=
re ſunt tribulationes mundi hꝰ miſerie infirmi=
tates temptatiōes ⁊c̄. lignū dulcorans iſtas aq̄s
eſt lignū crucis qđ mittit̄ in aquas tribulationū
ꝑ memoriā paſſionis xp̄i cogitādo tribulatiōes
dolores miſerias q̄s xp̄s ſuſtinuit in ſua paſſiōe
iſto mō ſuſtinebitis dulciter amaritudies tribu=
lationes. vn̄ dicit Grego. Si paſſionem dn̄i ad
memoriā reuocemus nihil eſt tam durū ⁊ amaꝝ
qđ nō equo aīo tolleremus. ideo ſicut paſſio xp̄i
eſt medicina curatiua ſeptem pctōꝝ mortalium.
ita eſt medicia ꝯfortatiua ſeptē virtutū. Primo
virtus fidei. cogitādo quō in xp̄i paſſiōe ſol ob/
ſcuratus fuit et terra tremuit ⁊ petre ſciſſe ſūt. q̄=
liter creature inſenſibiles teſtate ſunt xp̄m eē ve
rū deū et hoiem. Iſto modo virtus fidei ꝯforta
tur in corde. hoc mō ꝯfortatus fuit centurio q̄n=
do dixit. vere hic homo filius dei erat. Marci.
xv. Secundo virtus ſpei iſto mō. Si xp̄s tantū
fecit tanta paſſus fuit vt ſaluaret nos. ideo poſ/
ſum ſecure ſperare ꝙ ſi volo facere pn̄iam đ pec
catis ꝙ remittet mihi peccata et dabit mihi ḡti=
am in p̄n̄ti et gloriā in futuro. Roma. viij. Qui
ꝓprio filio ſuo nō pepercit. ſed ꝓ nobis omnibꝰ
tradidit illū. quō etiā nō cū illo omnia nobis do
nauit. Sic ꝯfortatur virtus ſpei. Tertio virtus
charitatis cogitando ꝙ xp̄s a nobis debet ama

ri꜀ tanta ꝓ nobis voluit pati. Cogitate ſi aliq̃s
veſtrũ eſſet incarceratus ⁊ ad mortẽ iã ſententia
tus. ſi per aliquem eſſet liberatus quãtũ illũ di/
ligeret q̃diu viueret. Sic oẽs nos eram⁹ in car=
cere peccati detenti. ⁊ ad mortẽ et furcaꝫ inferni
ſententiati. Sed venit amic⁹ nr̃ xp̃us q̃ nos libe
rauit. qꝛ ipẽ ſolus voluit ſuſpendi. ne aliq̃s ſibi
credẽs ⁊ obediens ſuſpenderet in furca inferni.
ideo Bern̄. Sup oia reddet te mihi amabileꝫ. o
xp̃e calix paſſionis quẽ bibiſti opus nr̄e redem=
ptõnis. Quarto ꝯfortãtur quattuoꝛ v̓tutes car
dinales. Primo prudentia cogitando. quõ xp̃s
prudenter voluit redimere mũdũ. q̃a licet eſſent
alij modi infiniti ad redimendũ. tñ voluit ſuare
modũ prudẽtie. vt ſicut totũ malũ generis huma
ni venit a muliere v̓gine ſponſata p malũ ange=
lũ informata. fructu vetito ſaciata. ſic voluit cri
ſtus ꝙ totũ bonũ humani generis veniret a mu
liere virgine deſponſata ab angelo ſalutata ⁊ in
formata. ideo eccleſia. Hoc op⁹ noſtre ſalutis or/
do depopoſcerat mltiformis ꝓditoris ars vt ar
tem falleret ⁊c. ⁊ ꝯſtruit ſic. Noſtre ſalutis op⁹
hoc popoſcerat. vt ars. i. prudentia xp̃i arteꝫ. i.
prudentiã dyaboli. multiformis ꝓditoris falle=
ret. Quinto cõfortat᷑ iuſticia. Arguũt iudei di.
Si xp̃s erat deus et hõ. q̃d oportebat ipſum pa
ti. qꝛ bene feciſſꝫ remiſſionẽ generalẽ ſicut faciũt
quãdoq̃ dñi. Rñdeo. ⁊ niſi fuiſſet ſua iuſticia q̃
eſt ſua eſſentia. qꝛ in deo virtutes nõ ſunt quali/
tates aduenticie ſicut in nobis. ſed virtutes i do
ſunt ſua eſſentia. ideo in redẽptione generis hu=
mani voluit ſeruare modũ in quo appareret ſua in
finita miſc̃dia. qꝛ ipſe qui non obligabat᷑ voluit
portare onus. Et etiã ſua infinita iuſticia. qꝛ ip=
ſum p̃ciũ ſufficiens et ſupabundans ipſe voluit
ſoluere. q̃a voluit capi ligari vt ſibi credentes ⁊
obedientes ſaluarent᷑. et ſic de alijs. Qm̃ iuſtus
dñs et iuſticias dilexit xp̃s. Sexto cõfortat᷑ v̓=
tus tpantie quãdo exẽplo paſſionis xp̃i hõ ſe tẽ
perat in ꝓſperis delicijs cibis ornamentis reci=
piẽdo niſi neceſſitatẽ corpis iuxta illud. i. pet᷑. ij.
Obſecro vos fratres tanq̃ aduenas ⁊ pegrios
abſtinere a carnalibus deſiderijs nõ dicit neceſ=
ſarijs. Septimo confortat᷑ virtus fortitudis co=
gitando quõ xp̃s fortiter ſuſtinuit clauos coro=
nam inclinãdo ſe deriſiones dicentiũ Alios ſal=
uos fecit. ſed fuit fortis vſq̃ ad mortẽ dando no
bis exemplũ ſtandi fortiter in bona vita vſq̃ ad
mortẽ. iuxta illud. i. Choꝛ. xv. obſecro vos fra=
tres ſtabiles eſtote et immobiles. Ecce quõ paſ=
ſio xp̃i eſt medicina confortatiua. j. petri. ij. pctã
noſtra ipẽ ptulit in corpe ſuo ſup lignũ vt pecca
ris mortui iuſticie viuamus. ecce medicina cura
tiua iuſticie ⁊ etiã medicina cõfortatiua ibi. viua
mus. ¶ Dico tertio ꝙ paſſio xp̃i eſt etiã medicia
p̃ſeruatiua. ſicut boni medici tpe peſtilentie faci
unt aliquã medicinã p̃ſeruatiuã infirmitatis. ita
fecit chriſtus de paſſione ſua. qꝛ tot ſunt infirmi
tates pctõꝝ. tã ex tẽptationib⁹ dyaboli ⁊ occaſi
unibus mũdi q̃ etiã ex inclinationib⁹ carnis. ꝙ
optet nos hr̃e medicinã p̃ſeruatiuã que eſt chri=
ſti paſſio Nota ad hoc pulcrã figurã Jone. j. dic
hiſtoriã de ꝓpheta iona nauigante ⁊ de naui ex
tempeſtate piclitãti. Qui dixit nautis. mittite me
in mare et ceſſabit mare a vobis. Scio em̃ quo=
niã ꝓpter me hec tempeſtas venit ſup vos. Tu
lerunt ergo ionam ⁊ miſerunt in mare ⁊ ceſſabat
⁊ ſtetit mare a feruore. nota ibi hiſtoriã. qꝛ figu=
ra fuit paſſiõis xp̃i. Vñ genus humanũ factum
eſt adinſtar nauis. in principio fuit ſtrictũ ſoluꝫ
hñs duos poſtes. i. duas pſonas. ſ. adam ⁊ euã
Deinde creuit paulati ⁊ dilatatũ fuit. Gal᷑. iiij.
venit plenitudo tpis. Sꝫ iã mõ i fine mundi ſtri=
gitur adinſtar pupis nauis. ideo de natura hũa
na dꝛ. Facta eſt quaſi nauis inſtitoris. Prouer.
vl. Itẽ. hoc mare magnũ et ſpacioſũ maib⁹ illic
naues ptranſibũt. ciij. ps. Mũd⁹ eſt mare ma=
gnũ i quo ſũt q̃ples fortune ⁊ tẽpeſtates. Si er
go vultis p̃ſeruari a morte pcti mortal᷑ mittat᷑ io
nas i mare. Jonas interp̄tat᷑ colũba ⁊ ſignificat
xp̃m hñtẽ ſimplicitatẽ colũbinã q̃ mittit᷑ in mar
amarũ p memoriã ſue paſſiõis cogitando deuo
te quomodo adinſtar ione in nocte paſſionis di
xit. quẽ queritis. ſi ergo me queritis. q. d. mittite
me in mare amarũ. ſ. amare paſſionis et ceſſabit
mare a vobis. id eſt abſtinebitis a peccatis cogi
tantes quomodo et tanta paſſus ſum ego. Iſto
modo homo refrenatur a morte culpe et gehen/
ne. Ecce quomodo paſſio chriſti eſt medicina p̃=
ſeruantia. ideo dicit Leo papa. Agnoſce o chri
ſtiane dignitatẽ tuã et diuine conſors factus na
ture noli in vetereꝫ vtilitatẽ degeneri cõuerſiõe
redire. memẽto q̃a p̃ciũ redemptiõis tue ſangui
nis chriſti eſt ⁊c.

¶ Feria quinta in cena dñi. Sermo.

Hoc facite in meã
cõmemorationẽ. j. Choꝛ. xj. In h' pre
ſenti die ꝯcurrunt tres magne ſolẽni=
tates Prima eſt de cena quã chriſtus
voluit facere cum diſcipulis ſuis recipiens valc
te ab eis. Secunda eſt de ablutiõe pedũ apoſto
lorum. quia chriſtus qui erat dominus et rex et
magiſter voluit lauare pedes apoſtoloꝝ humili
ter vt nobis daret exemplũ hũilitatis. Ille due
ſolennitates tanguntur in euangelio. de quibus
fit ſermo poſt prandium. Tertia eſt de ſancto ſa=
cramento altaris. d quo loquit᷑ epiſtola hodier
na. De quo licet fit ſermo in die corporis chriſti
et de mirabilibus et vtilitatibus ſacramenti. ho
die tamen eſt ꝓpria materia de inſtitutione hui⁹
ſacramenti. ſ. quare et quomodo hoc ſacramen=
tũ a xp̃o inſtitutũ eſt et ordinatuꝫ. ſ p̃mo ſalutet᷑
virgo maria. Hoc facite ⁊c. Ego queſiui i ſacra